

Analyse og fortolkning

(se også: http://skriftlighed.fr-gym.dk/formidling/Skriftlig_formidling/Skrivehandlinger_dansk.html)

Kernen i en danskopgave er analyse og fortolkningsdelen. Her arbejder du i dybden med dit værk eller dine udvalgte tekster. Analysen skal have et klart fokus, som er styret af problemformuleringen, og du skal kun medtage dele, som er relevante for det valgte fokus. Det kan sammenlignes med en form for bevisførelse, hvor du ved at analysere forskellige delelementer i teksten (fx fortællerforhold, personkarakteristik eller lign.) viser en samlet fortolkning af teksten, der kan besvare underspørgsmålet i problemformuleringen.

Analyse må *aldrig* opstilles i punktform. I stedet skal du skrive en sammenhængende tekst, hvor du inddrager centrale fagbegreber. For at kunne skrive en god analyse er det desuden nødvendigt at citere, så du kan dokumentere din analyse. Som i redegørelsen er det meget vigtigt at bruge noter med litteraturhenvisninger.

Du skal undervejs i dit analyse og fortolkningsafsnit lave korte fortolkende delkonklusioner, som du til sidst opsummerer i en fortolkning og derved besvarer underspørgsmålet.

Analysen og fortolkningen har et omfang på 3-4 sider

Eksempel (uddrag)

Romanen *Kunsten at græde i kor*

Når man får Erling Jepsens bog *Kunsten at græde i kor* i hånden, er man ikke i tvivl om, at der er tale om et skønlitterært værk. Genrebetegnelsen er da også 'roman', og når man læser den, er der da heller ikke meget, der umiddelbart tyder på, at der skulle være tale om andet end et fiktionsværk, uden direkte forbindelse til virkeligheden. Bagsidetekstens fokus ligger også primært på 'fortælleren', der må siges at være et begreb, vi kender fra fiktionsgenrer.

Fortælleren er den 11-årige dreng, Allan, der vokser op i et alarmerende miljø, hvor faderens psykiske ustabilitet afhjælpes af børnene, idet Allans storesøster, Sanne "lægger sig på sofaen" (s. 31) med faderen, når han er deprimeret. Allans selv er i sin barnligt naive tilgang til verden med til at opretholde denne ordening, idet han er med til at presse Sanne til at fortsætte: "Du skal, siger jeg, - du skal! Han har det skidt. *Rigtig* skidt, og du er den eneste, der kan hjælpe ham." (s. 31) [...]

Det er med andre ord alvorlige emner, der behandles inden for skønlitteraturens rammer [...]